

200706922/1.

Datum uitspraak: 9 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/1411 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 31 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juni 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie appellant ongewenst verklaard.

Bij besluit van 21 december 2006 heeft de minister van Justitie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 augustus 2007, verzonden op 3 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

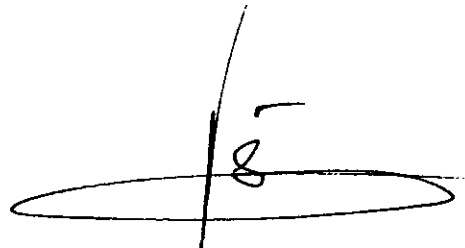
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 november 2007

154-501.

Verzonden: 9 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/1411

V-nr:

inzake: , geboren op , van Iraanse nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. C.F. van der Vlis, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. R.M. Ter Hart, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 30 juni 2006 heeft verweerder eiser ongewenst verklaard ex artikel 67 van de Vw 2000. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 21 december 2006 ongegrond verklaard. Op 6 januari 2007 heeft de rechtbank een daartegen gericht beroepsschrift van eiser ontvangen.
2. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 augustus 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.
3. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

1. Verweerder neemt het standpunt in dat eiser terecht tot ongewenst vreemdeling is verklaard. Hiertoe wordt het volgende aangevoerd. De door eiser aangevoerde asielgerelateerde omstandigheden zijn reeds in de door hem gevoerde asielprocedures aan de orde geweest. Het is de keuze van eiser geweest om strafbare feiten te plegen met het risico daardoor ongewenst verklaard te worden en vervolgens geen kans meer te maken op een asielstatus. De enkele verwijzing naar het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) doet aan het voorgaande niet af. In de door eiser gevoerde asielprocedures is reeds een afweging gemaakt in het kader van het EVRM. De door eiser gepleegde strafbare feiten zijn voldoende om aan te nemen dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. De door eiser aangevoerde omstandigheden zijn onvoldoende voor het oordeel dat het belang van eiser zwaarder zou moeten wegen dan het algemeen belang. Op grond van artikel 7:3, onder b, van de Awb is afgezien van het horen.
2. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Eiser is nooit in de gelegenheid geweest volledige informatie te leveren over het feit dat hij gevaar loopt in Iran. Verweerder heeft geen nadere informatie gevraagd over de misdrijven waarvoor eiser is veroordeeld en de omstandigheden waaronder die gepleegd zijn. Er is in het

bestreden besluit geen overweging gewijd aan de situatie in Iran. Er zijn geen vragen gesteld over de seksuele geaardheid van eiser. Eiser zou onder de Iraanse definitie van homoseksueel kunnen vallen. De ongewenstverklaring is een te zware sanctie. Eiser is ten onrechte niet gehoord op zijn bezwaarschrift.

3. Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan de vreemdeling door Onze Minister ongewenst worden verklaard indien hij een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l van de Vw 2000. In onderdeel A5/2 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 is voorts - voor zover hier van belang - opgenomen dat indien wegens een misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of waarin een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het (in totaal) onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van straf of maatregel ten minste een maand bedraagt, waarbij niet vereist is dat de betreffende uitspraak onherroepelijk is geworden, sprake is van een gevaar voor de openbare orde. Voorts is in dit beleidsonderdeel bepaald dat bij de toepassing van artikel 67 van de Vw 2000 de persoonlijke belangen van de vreemdeling zorgvuldig worden afgewogen tegen het algemene belang, dat uit een oogpunt van openbare orde met de ongewenstverklaring is gediend.

4. De rechtbank stelt vast dat eiser tweemaal een asielprocedure heeft doorlopen. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat eisers stelling dat hij niet in de gelegenheid is geweest volledige informatie te leveren over het feit dat hij gevaar loopt in Iran feitelijke grondslag mist.

5. De rechtbank stelt voorts vast dat niet in geschil is dat verweerder, gelet op de in het beleid opgenomen voorwaarde dat sprake moet zijn van een onvoorwaardelijke straf of maatregel van ten minste één maand, bevoegd is om eiser tot ongewenst vreemdeling te verklaren. De omstandigheid dat door verweerder niet om nadere inlichtingen is gevraagd over de omstandigheden waaronder eiser de desbetreffende strafbare feiten heeft gepleegd dan wel over eisers seksuele geaardheid, maakt niet dat de door verweerder gehanteerde belangenafweging onzorgvuldig is. In een situatie als de onderhavige is het aan eiser om bijzondere omstandigheden, die mogelijk leiden tot een andere belangenafweging, aan te dragen en aannemelijk te maken.

6. Eiser heeft tot tweemaal toe een asielprocedure doorlopen. In beide procedures is door de rechtbank geoordeeld dat in redelijkheid geen twijfel kan bestaan dat eiser bij gedwongen verwijdering niet een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een behandeling waartegen artikel 3 van het EVRM bescherming beoogt te bieden. Reeds omdat eiser in de onderhavige procedure gedurende de bestuurlijke fase geen nieuwe omstandigheden heeft aangevoerd met betrekking tot de stelling dat hij in Iran gevaar zou lopen, kan niet worden geoordeeld dat verweerder ten onrechte geen oog heeft gehad voor de situatie in Iran.

7. Eiser heeft voorts betoogd dat hij bij terugkeer naar Iran gevaar zou lopen, omdat hij naar Iraanse begrippen mogelijk als homoseksueel kan worden aangemerkt. Nu eiser voornoemde grond eerst in beroep heeft aangevoerd, terwijl niet valt in te zien waarom eiser niet eerder kon wijzen op de gevolgen welke zijn (gestelde) seksuele geaardheid mogelijk kan hebben, kan deze grond naar het oordeel van de rechtbank niet slagen.

8. Met betrekking tot de beroepsgrond van eiser dat hij niet op zijn bezwaarschrift is gehoord, overweegt de rechtbank het volgende. De vraag of in bezwaar al dan niet een hoorplicht bestaat wordt beheerst door het bepaalde in hoofdstuk 7 van de Awb. Uitgangspunt is dat er een hoorplicht bestaat, tenzij één van de uitzonderingen van artikel 7:3 van de Awb zich voordoet. Er is sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Daarbij moet de inhoud van het bezwaarschrift worden beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de primaire beslissing. De rechtbank is, gelet op de inhoud van het bezwaarschrift bezien in samenhang met

hetgeen eiser in eerste instantie heeft aangevoerd en hetgeen in de primaire beslissing daaromtrent is overwogen, van oordeel dat verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat daarom van het horen van eiser kon worden afgezien.

9. De conclusie is dat het bestreden bestuur de rechterlijke toets kan doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

10. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

III. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 31 augustus 2007 door mr. H.J. Fehmers, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.R. van Kerkwijk, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: - 3 SEP 2007

Conc.: MvK
Coll:
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Hoger beroep tegen een uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, enkelvoudige Vreemdelingenkamer van 3 september 2007, welke uitspraak werd verzonden op 23 september 2007, met het registratienummer AWB 07/1411, inzake

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op met de Iraanse nationaliteit, wonende te hierna te noemen appellant, die voor deze zaak woonplaats kiest bij mr Chr.F. van der Vlis, advocaat en procureur, Jan Luijkenstraat 20, 1071 CN Amsterdam, die door appellant tot gemachtigde is gesteld en bepaaldelijk tot het instellen van het hoger beroep is gevolmachtigd en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

Appellant, heeft kennis genomen van de uitspraak van de van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, enkelvoudige Vreemdelingenkamer van 23 september 2007 verzonden op 23 september 2007, met het registratienummer AWB 07/1411, inzake Azim waarbij het beroep dat appellant had ingesteld tegen het besluit van verweerder van 30 juni 2006 ongegrond is verklaard. (produktie 1).

Appellant is het met deze uitspraak niet eens en wenst daartegen hoger beroep in te stellen. Dit beroep is tijdig ingesteld.

Hij voert hiertoe de volgende grieven aan:

Grief 1:

Ten onrechte stelt de Rechtbank in haar uitspraak dat, omdat appellant tweemaal een asielprocedure heeft doorlopen zijn stelling dat hij niet in de gelegenheid is geweest volledige informatie te leveren over het feit dat hij in Iran gevaar loopt feitelijk grondslag mist, ook al omdat hij in de bestuurlijke fase hiertoe geen nieuwe feiten zou hebben aangevoerd.

Toelichting:

Tijdens de asielprocedures is het feit dat appellant vreest als homo te worden beschouwd in het geheel niet aan de orde geweest. Hij meende op andere gronden voor een verblijfsvergunning in aanmerking te komen. Appellant heeft vanuit zijn culturele achtergrond grote problemen om hierover te nadere informatie te geven, maar hij vreest dat de autoriteiten in Iran hem toch als zodanig zullen beschouwen en behandelen. Ook is hij van mening dat van hem niet verwacht mag worden hierover nadere informatie te verstrekken. De president van Iran heeft nog zeer onlangs uitgesproken dat in Iran geen homoseksuelen bestaan. Hij is van mening onder deze omstandigheden wel degelijk een beroep te mogen doen op art 3 EVRM omdat hij vreest dat bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel gevaar loopt te worden onderworpen aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. Indien hij dit zou moeten bewijzen zou hij bij terugkeer nog veel meer gevaar lopen. De Rechtbank is aan dit aspect ongemotiveerd voorbij gegaan.

Grief 2:

De Rechtbank stelt dat appellant niet behoefde te worden gehoord omdat reeds aanstonds zou blijken dat de bezwaren van appellant ongegrond zouden zijn en niet een van de uitzonderingen van art 7.3 van de AWB zich zou voordoen waardoor van het horen van appellant kon worden afgezien.

Toelichting:

Juist nu de door appellant aangevoerde argumenten buitengewoon gevoelig liggen en appellant daar heel moeilijk mededelingen over kan doen, mede in verband met zijn veiligheid en zijn culturele achtergrond zou het horen van appellant mogelijk tot een ander inzicht hebben geleid.

Grief 3:

Ten onrechte heeft de Rechtbank aangenomen dat bij het besluit om appellant ongewenst te verklaren een zorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden.

Toelichting:

Appellant bestrijdt dat er een zorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden. Hij is op 10 juni 2006 in vreemdelingen bewaring gesteld omdat hij uitgeput op een bootje in de te werd aangetroffen. Om 13.15 uur is appellant ter beschikking gesteld van de Vreemdelingendienst.

Om 13.46 uur op 10 juni 2006 werd hem medegedeeld dat de korpschef van de politieregio Amsterdam-Amstelland van mening was dat er termen waren om hem ongewenst te verklaren.

Het is onmogelijk dat in deze tijdspanne een zorgvuldige belangenafweging kan hebben plaatsgevonden. Ook kon van appellant die op dat moment meer dood dan levend van een bootje was gehaald verwacht worden dat hij een zinnig commentaar op het voornemen kon geven.

In het onderhavig geval, waar appellant weliswaar tot een gevangenisstraffen van meer dan een maand werd veroordeeld en ongewenstverklaring theoretisch mogelijk was had toch een belangenafweging moeten plaatsvinden waarbij de ernst van de misdrijven werd afgezet tegen het belang van appellant, temeer omdat appellant aan alle andere vereisten om onder de pardonregeling te vallen voldoet.

Alleen al uit het karakter van de door appellant begane misdrijven blijkt dat hij niet staatsgevaarlijk maar alleen heel zielig en kwetsbaar was.

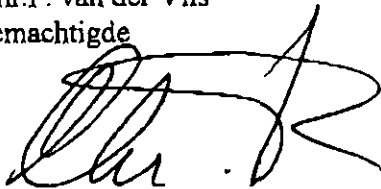
Appellant is van mening dat in zijn geval de maatregel disproportioneel was.

Redenen waarom appellant uw College verzoekt:

1. Het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen.

Amsterdam, 30 september 2007

Chr.F. van der Vlis
gemachtigde

Deze zaak wordt behandeld door:
mr Chr.F. van der Vlis
Jan Luykenstraat 20
1071 CN Amsterdam
tel 020-3053737
fax 020-3053730